

Taula rodona sobre tòpics manresans, al Casino

El passat 5 d'octubre es va fer la taula rodona, dins del cicle "Temes del Pou", a la Sala d'Actes del Centre Cultural el Casino, sobre: "Manresa i els seus tòpics".

El debat va comptar amb la intervenció de **Tània Infante**, presidenta d'UBIC Manresa; **Víctor Feliu**, activista social i veïnal, i **Pere Fontanals**, director del diari digital *NacióManresa*. Durant l'acte es va presentar la revista **El Pou de la gallina** d'octubre, que dedica el tema central a contrastar tòpics com la inseguretat, la brutícia, la grisor o la falta de places d'aparcament a la ciutat de Manresa. D'altra banda, el personatge entrevistat a fons és la il·lustradora i caricaturista **Maria Picassó Piquer**.

Si torneu per un moment a la portada d'aquest Pou, hi veureu les escales del Puigcardener, allà on comença la història de la ciutat. La foto és una composició de Francesc Rubí i vindria a dir-nos allò de «tants caps, tants barrets». Però més enllà de les idees particulars de tots els que hi vivim, a Manresa -com a totes les ciutats- hi conviuen una petita col·lecció de tòpics més o menys compartits. Alguns tan inofensius com el que fa referència a les temperatures extremes locals -la cèlebre dita que ens fa oscil·lar entre *Manrússia* i *Manràqueix*- com si a Cardona, Agramunt o Gadesa no patissin la mateixa llei. Després en venen d'altres que es voldrien gairebé exclusius: que si Manresa és fosca, avorrida, bruta, vella o lletja. També insegura. De veritat és així o només són... tòpics?

Portada del número 390

